

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

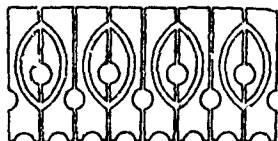
Organ al Uniunii Generale a Notarilor din România

CUPRINSUL:

1 Anghel N. Iliescu : Spre ideal	7 I. Ladin : Notarul minge de fotbal
2 Ioan Stoica : Spre unificarea sufletească	8 G. M. notar Mehedinți : Notarii Vechiului Regat și „agenții de notar“
3 Vasile Popa : Asta e prea mult	9 Em. M. Manta : Mai multă grijă !
4 Anghel N. Iliescu : Propuneri	10 Dimitrie Comșa : Chemarea noastră
5 Ioan Fătu : Creiere de venituri noi pentru comune	11 Ordonanțe cu caracter administrativ
6 G. D. notar : Biourul populației în com. rurale	12 Publicațiuni

Apare la 1 și 15
a fiecărei luni.

MANUSCRISELE
se primesc până la 10 și 25
a lunii și nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:
Pe 1 an 300 Lei

ADRESA:

Notariatul — Primăria

p. u. _____

județul: _____

A APĂRUT și al II-a și al III-a volum din „Administratia Comunală” manual

cuprinzând elemente din dreptul constituțional, administrativ, financiar și matrimonial, noțiuni de contabilitatea, diferite legi și regulamente, complectat cu explicație teoretică și practică, cu modelele, exemplele necesare și practice.

Aprobat de Ministerul de Interne cu ordinul No. 19857/1926.

LUCRARE DE MARE UTILITATE PENTRU ORI ȘI CINE ȘI ÎN SPECIAL PENTRU TOATE OFICIILE PREFECTURILOR, SUBPREFECTURILOR, PRETORIATELOR, NOTARIATELOR ȘI PRIMĂRIILE COMUNALE.

Acest manual cuprinde și un foarte interesant chestionar cu întrebări și răspunsuri relative la deosebite nedumeriri, ce se pot ridica mai ales în lumea slujbașilor noștri administrativi, în cursul aplicării noii legi administrative, financiare și altele.

Atragem luarea aminte a d-lor: Prefecți, Subprefecți, Pretori, Notari, Primari și Secretari comunali asupra acestei lucrări care prezintă o deosebită importanță în rezolvarea lucrărilor zilnice.

Acum când comunelor le lipsește o bibliotecă care să cuprindă colecțiile complete de legi, acest manual le înlocuiește cu multă prisosință.

Cercetând indicatorul, veți găsi cu multă ușurință: legile, regulamentele, circulările, deciziunile, etc., date de fiecare Minister, veți afla numărul, ziua, luna și anul *Monitorul Oficial* în care s'au publicat. Volumul III cuprinde și un „model-călăuză” cu toate formularele necesare în conceperea și redactarea actelor oficiale și particulare.

Costul acestor volume de 1800 pagini este 600 lei (câte 300-300 lei volumul).

Comenzile se vor adresa d-lui **Alexandru Buha**, președintele Uniunii Gen. a Notarilor Comunali și Cercuali, consilier financiar, delegat județean în Lugoj, str. Bisericii No 24 notând pe cotorul mandatului că suma ce se trimite reprezintă costul manualului volumul II și III.

La fiecare comandă se va adăoga în plus 25 lei care reprezintă costul recomandării, volumele urmând a fi trimise recomandat spre a fi sigur că ajunge la destinație.

Cine nu are încă volumul I, se poate primi și acela tot aici cu preț de 300 lei.

A APĂRUT : REGULAMENŢELE (tip.)

conform art. 100, 264—272 al legii pentru Unificarea Administrativă și anume:

1. Regulamentul (tip.) pentru organizarea diferitelor servicii și atribuțiunea personalului al comunei.
2. Regulament (tip.) comunal de edilitate.
3. Regulament (tip.) de igienă și salubritate publică.
4. Regulament (tip.) de poliție comunală.
5. Statutul pentru constituirea asociației de pașune și
6. Regulamentul privitor la modul de administrare și exploatare a izlazurilor comunale și neimpărțite (urbariale).
7. Regulament pentru administrarea și exploatarea izlazului comunal (separat de cel urbarial).

Regulamentele înșirate aici sub 1—4 fiecare comună are să le întocmească conform art. 100, 264—272 în conformitate cu legea administrativă, prin cari va determina în mod amănunțit organizarea diferitelor servicii, atribuțiunile și retribuțiunea personalului.

Regulamentele de sub 5 și 6 sunt a se întocmi *imediat* și a se trimite spre aprobare Ministerului de Agricultură și spre a fi asociația (urbarială, posesorală) înregistrată în registrul persoanelor juridice conform art. 84 din legea persoanelor juridice din 1924.

Pentru fiecare comună trebuie 3 exemplare.

Aceste regulamente sunt tipărite fiecare separat și se pot comanda cu ramburs, dela Dl. **Alexandru Buha**, consilier și delegat județean Lugoj, str. Bisericii 24.

Regulamentul 1 costă (un exemplar) 20 lei

”	2	”	”	6	”
”	3	”	”	6	”
”	4	”	”	20	”
”	5	”	”	25	”
”	6	”	”	20	”
”	7	”	”	21	”

ADMINISTRATIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România

DIRECTOR ȘI REDACTOR RESPONZABIL:
ALEXANDRU BUHA,
președintele Uniunii notarilor, profesor al școlilor
de notari, Lugoj.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
LUGOJ, STRADA BISERICII No. 24.

SECRETAR DE REDACȚIE:
Dr. ALEXANDRU VASILIE

SPRE IDEAL.

Unirea s'a făcut. Un act necesar și de mare însemnătate, pentru viitorul corpului notarial, s'a săvârșit la Arad, în zilele de 8 și 9 Ianuarie 1928. Trăim zilele mari, zile de nădejde spre mai bine, pentru notari. Prin unirea notarilor din toată țara, granițele sufletești ce mai separau, (cel puțin în aparență), pe unii din fiii Patriei, s'au evaporat. Gruparea forțelor notarilor, într'un singur mănunchiu, va avea ca efect întărirea și îmbunătățirea situației acestor mo-dești, dar activi, funcționari ai Statului. Și prin îmbunătățirea situației lor, nu numai notarii vor câștiga, ci și țara, căci astăzi, când din toate părțile suflă vântul „nebuniei roșii“, notarii sunt pionii, de a căror capacitate și cinste, depinde însăși viitorul Patriei. E timpul ca notarilor, — cari numai au dat totul, fără să ceară nimic, — e timpul zic, să li-se recunoască munca și importanța lor, în mijlocul satelor.

De ani de zile, cei conștienți de rolul ce notarul, trebuie să-l-ocupe în administrația țării, propagă unirea notarilor sub un singur steag. Onoare conducătorilor celor două asociațiuni, cari au dat dovadă, odată mai mult, că știu să subordoneze interesele personale, celor profesionale. Să le urăm spor la muncă și în viitor, pentru succesul cauzei notarilor.

Dar, e deajuns atât? Nu, și iată de ce:

Ori cât de activi vor fi conducătorii „Uniunii“ noastre, nu vor reuși mare lucru, dacă nu vor fi secundați și înțeleși de toți membrii „Uniunii“. Trebuie să formăm un tot bine încheiat și să lucrăm uniți, căci numai astfel vom reuși să o obținem ceia ce ni-se cuvine. Principala datorie a fiecărui membru, este să-și îndeplinească cu sfințenie obligațiile către „Uniune“, adică să-și achite cotizația regulat și să ia parte la adunările unde este convocat. Autoritățile superioare, nu vor lua în seamă doleanțele a 20—30 notari, ci numai când prin

unirea și disciplina noastră, vom reprezenta o forță, numai atunci, cei în drept, vor trebui să ne satisfacă revendicările noastre juste.

Deaceia, voi colegi din vechiul Regat!

Dacă vreți, că glasul vostru să nu mai sune în pustiu,

Dacă vreți să nu mai fiți clasificați între moașele comunale;

Dacă vreți să nu mai fiți „Contraseminatorii“ lui Nea Stan „ofițerul stării civile“.

Dacă vreți să nu mai fiți umiliți de drojdia politicianismului;

Dacă vreți să nu mai fiți „coada de topor“ a partidelor cari după ce ies la liman cu ajutorul vostru, vă nesocotesc meritele;

Dacă vreți să nu mai umblați iarna cu bagajele în spate, dela o comună la aliă;

De vreți, în sfârșit, să vi-se îmbunătățească soarta, recunoscându-vi-se meritele și munca ce depuneți pentru propășirea Patriei, organizați-vă!

Organizare și iar organizare, este cuvântul de ordine, ce trebuie să răsune dela un capăt, la altul al țării.

Acum ori niciodată!

Acum când chelnerii, cismarii, potcovarii, zidarii, într'un cuvânt tot ce poate constitui o breaslă, sunt organizați, e o rușine, o crimă, față de urmașii voștri, față de țară să mai stați nepăsători sau desbinați pentru meschine interese personale!

Uniți-vă, organizați-vă în reuniuni județene astfel ca toți, sub steagul „Uniunii“ să luptăm pentru reușita cauzei noastre!

Să luăm exemplul dela colegii Ardeleni, cari au experiența, să ne punem cu tot sufletul la lucru și vom reuși.

Voiți și veți putea!
Și dacă unii „uscăturile“, nu vor înțelege
și vor fi o piedică în cale, scuturați-vă de ei
și pășiți înainte, căci:

„Cei ce poartă jugul și-i trăi mai vor,
 Merită să-l poarte spre rușinea lor!“

Anghel N. Iiescu-Dobromireanu
 notar.

Spre unificarea sufletească.

Marele act săvârșit de congresul notarilor ținut în Arad la 9 Ianuarie a. c prin care s'a hotărât unirea într'o singură organizație a tuturor notarilor din întreaga țară, e un mare pas înainte spre unificarea sufletească, săvârșit de aceia, cari locuiesc și trăiesc în mijlocul populației rurale, a căror îndrumători sunt! Dacă toți oameni de bine ai acestei țări, urmând exemplul dat de corpul notarial din țară, vor înlătura dela ei ori-ce ambiție personală sau de partid, lucrând în direcția unificării sufletești, țara noastră va deveni cu mult mai puternică, atât în lăuntru cât și în afară, cunoscut fiind de noi toți, că în unire constă puterea.

Este de mare însemnătate actul săvârșit de

corpul notarial la Arad, pentru că ei fiind îndrumătorii satelor noastre, vor ști ca să înlătore din sufletul țărănimii noastre, ura regionalistă transplantată în sufletul lor de diferiți factori politici, cari au menținut mai presus de toate, interesele lor de partid, uitând cu totul de interesele noastre superioare de stat, pe cari trebuie să le aibă în vedere toți bunii români, indiferent de coloritul politic.

Deci în aceste momente grele fiecare român are datoria să lucreze din toată inima lui pentru binele acestei țări iubite de noi toți și să urmeze exemplul dat de corpul notarial din țară.

Ioan Stoica, notar.
 vicepreședinte al Uniunii.

Asta e prea mult...

În numărul 1/1928 al revistei „Țara Noastră“, a apărut un articol, semnat de Dl Tache Papahaghi, sub titlul de „Maramureșul“.

În acel articol, autorul, descrie starea dezastruoasă în care a ajuns populația românească din Maramureș.

Dar să cităm: „Maramureșul a avut parte, în majoritatea cazurilor, de conducători care, ori totalmente străini de țesutul său sufletesc, și ca atare nepăsători la durerile sale innăbușite, ori localnici înstreinați și nemernici. Către cineva satele acestui județ și cred că și astăzi va găsi suficiente specimene de notari, sau secretari cari constituie adevărate năpaste pentru populație, mai ales că, din când în când, apar în aceste funcții și străini, cum ar fi ovrei. Va vedea cum atari monștrii.....etc.

Poate că articolul amintit cuprinde mult adevăr.

Dar de această tristă stare de lucruri pot

să fie făcuți responsabili — în cel mai bun caz — foștii și actualii conducători ai acestei regiuni oropsite.

Nu cred că este Român în Țara românească, în care este numai un dram de simț de dreptate și de patriotism adevărat, care să nu compătimizească din tot sufletul, această stare tristă în care a ajuns această populație.

Odată aceste lămurite, acum vine întrebarea; de unde își ia Dl Papahaghi dreptul de a face responsabili pentru această stare de lucruri pe notari,

Aceasta totuși e prea mult. Să vie azi cineva — chiar Papahaghi să fie acela și să numească o clasă de funcționari ai statului de monștrii, — aceasta e prea mult.

Și mă întreb: Până când își vor permite toți papahaghi să ne terfească în public cu cele mai grosolane epitețe?

Dle Tache! Îți mulțumim de lecțiile mo-

rale, pe care te erigezi a ni le da și te sfătuesc, că de aici încolo să folosești termeni mai cuviințioși când vorbești de o clasă de funcționarii ai statului, ori care ar fi acea, pentru că

nu servește de cinstea unui gazetar să terfelească niște funcționari publici cu astfel de epite.

Vasile Popa, notar.

PROPUNERI.

Desigur că, în urma fuziunii „Asociației” notarilor din vechiul regat cu „Uniunea” notarilor Ardeleni, pecetia ce va consfinți acest însemnat act, va fi viitorul statut al „Uniunii Generale”, care urmează a fi votat de primul congres general al notarilor. Cred că s'a și pus în lucru, deaceia îmi permit a face, deocamdată, propunerile de mai jos, cu gândul că, fiecare suntem datori să contribuim după puteri, astfel ca statutul să fie cât mai desăvârșit.

Incep cu partea materială, adică cu cotizațiile membrilor, căci în ziua de azi, mai mult ca oricând, se pot aplica cuvintele lui Napoleon: „Bani, bani și iar bani”.

Intr'adevăr, zadarnic se vor sbuciuma cei din fruntea „Uniunii” zadarnic vom avea „Asociație”, pe hârtie, dacă ea nu va avea mijloacele materiale, să lucreze pentru triumful cauzei noastre.

Nimic nu ne va reuși fără bani. Acești bani nu se pot strânge, decât din cotizațiile membrilor. Până aci toate bune! Dar, ce te faci cu obiceiul Românului, care lasă „de azi pe mâine”? Revista e mărturie și conducătorii reuniunilor știu foarte bine, cu ce greutate se încasează cotizațiile de la membrii. Deaceia ar fi de dorit, ca statutul să prevadă reținerea cotizațiilor de la membri. Deaceia ar fi de dorit, că statutul să prevadă reținerea cotizațiilor din oficiu, prin Prefecturi, la achitarea salariului.

Se naște însă întrebarea: cât să se rețină? Procedul care este în vigoare în Ardeal, îl găsim neechitabil, pentru că impune în mod egal pe toți membrii. Or, se știe că notarii nu au toți același salariu și atunci nu e just ca un notar cu 6000 lei lunar, să plătească aceeași cotizație ca cel cu 2000 lei lunar.

Propun deci, ca fiecare membru să contribuie cu o cotă de ___%, din salariul total ce primește.

Astfel avem¹⁾:

În Ardeal	1729 posturi, salariu de bază total	924.900
În Bas. și Bucovina:	800 " " " "	234.150
În vechiul Regat:	3206 " " " "	1.481.750
Total	5735 " " " "	2.640.800

1) Aceste date sunt luate din M. Oficial No. 29 din 8. II.

Calculat în mediu, 730% ca scumpete, fără spor de familie, ne dă:

$2.640.800 \times 730\% = 19.277.840$ scumpete
 $+ 2.640.800$ salariu bază = 21.918.640 salarii totale, fără ajutor de familie.

Aplicând cota de 2%, de ex., fac: $21.918.640 \times 2\% = 438.372,80$ lunar sau 5.260.473,60 lei anual.

Această sumă s'ar putea repartiza în două moduri:

1) Să se împartă în mod egal între „reuniuni” și „Uniunea generală”, sau:

2) Fiecare reuniune (filială județeană), ar reține o treime din cotizații, iar celelalte două treimi, să le verse „Uniunii generale”, căreia i-ar reveni, în total, din cotizații, suma de lei 3.506.982,40 anual. În acest caz, membrii ar fi de drept abonați la revista „Uniunii”, fără să mai plătească abonament, ceea ce ar fi și mai practic.

Astfel cotizațiile se vor încasa regulat și la timp și pe de altă parte, nici membrii nu vor avea nemulțumiri, cotizația achitându-se automat și pe nesimțite. Ar fi o mare înlesnire pentru membrii, iar „Uniunea” nu va mai fi nevoită să încheie gestiunea cu deficite.

Cu o sumă atât de însemnată, se va putea scoate și revista în condițiuni mai bune. Este neapărat necesar ca revista să apară săptămânal și în acest scop, s'ar putea angaja și colaboratori dintre personalitățile eminente și cu autoritate în lumea politică și administrativă. Numai astfel revista va ajunge a deveni un organ, de al cărei material să se țină seamă la întocmirea proiectelor de legi și regulamente, iar notarul cetind-o să-și desăvârșească cultura profesională și generală.

Totul depinde, după cum am spus, de fonduri. Dacă statutele vor prevedea acest deziderat și congresul general le va vota, reținerea cotizațiilor din oficiu devine obligatorie pentru toți notarii, bine înțeles cu aprobarea Ministerului de Interne. Este în interesul nostru, al tuturor, ca existența „Uniunii” să nu fie amenințată, din cauza lipsei de fonduri și dacă unii din colegii nu vor înțelege, vor fi nevoiți să se

dea după... păr.

Relativ la partea morală, pentru asanarea moravurilor dela noi și dezvoltarea simțământului de colegialitate, propun ca Statutele să prevadă excluderea din rândul membrilor, a acelor notari, cari se vor dovedi că au cerut să fie mutați în locul vreunui coleg, fără consimțământul acestuia sau cari pe căi piezișe, prin intervenții oculte, vor fi lucrat pentru mutarea

unui coleg. Numele lor să fie publicat în revista „Uniunei“, ca să-i cunoască toți. E timpul, cred, să ne respectăm noi inși-ne, pentru a preținde apoi, să ne respecte și alții.

E bine ca proiectul de statut să se publice, din timp, în revistă, astfel ca până la congres să poată fi discutat, spre a fi cât mai adaptabil noii situații.

Anghel N. Ilescu-Dobromireanu
notar.

Creierea de venituri noi, pentru comune.

Lucrare citită în ședința extraordinară a Reuniunii notariale din județul Făgăraș, de Ioan Fătu notar, Toarcia.

Domnilor Colegi,

Suntem în preajma sărbătorilor Nașterii Domnului, zile de bucurie, zile de mângâiere pentru tot sufletul creștinesc.

Și în această bucurie generală, în prăznuirea acestei sărbători a tuturor, ne amestecăm și noi notarii, robii condeiului și ai registrelor de tot felul, dar cu inima îndoielnică și cu sufletul îngrijorat, căci sărbătoarea trece și vine ziua de mâine, începutul unui nou an, când va trebui se deschidem alte registre, alte condiții, alte dosare și va trebui se începem a număra iar dela No. 1.

Și când mă gândesc... par'că văd defilând pe dinaintea ochilor mei, mai abitur ca o armată, registre de tot felul, și mai mari și mai mărunte, condiții — cea mai însemnată rămâne tot condica de inspecție — apoi indexul alfabetic și dosarul și corespondența și rezoluția și semnătura, iar deasupra tuturora sigilul. Ști-ți d-voastră ce este un registru? Dați-mi voie să v-o spun eu. Nu dela mine, am citit și eu undeva. Pui una peste alta bunăoară 500 foi de hârtie, egale. Încă nu ai un registru, dar registrul începe, să se schițeze. Le coși, ai cotorul. Le numerotezi, ai numerotarea Cartonezi, ai registrul legat în piele și pânză. Liniezi orizontal, ai ordinea numerică, numele și pronumele. Liniezi vertical, ai rubricile. Iar mai la urmă, îți mai rămâne puțin loc gol, pentru a scrie ce vrei, observațiunile. Și registrul e gata.

Domnilor Colegi,

La conferința de plasă ținută în Cincul, la 30 Noembrie 1927, mi-a revenit sarcina de Vă vorbi despre un subiect care ne interesează de aproape, anume despre „creierea de venituri noi pentru comune“.

Drept spunându-vă e o sarcină destul de grea pentru mine, întru-cât trebuie să vorbesc în fața unor colegi plini de experiență pe acest tărâm, iar mai ales d-voastră cunoașteți chestiunea aceasta cu mult mai bine decât mine. Și tocmai de aceia, departe de mine gândul de a vă spune ceva nou, ci mă voi restrânge

la spicuirea și adunarea la un loc a celor spuse și publicate de alții, cu mai multă competență decât mine.

Subiectul ce mi-a revenit a-l dezvolta în fața d-voastră, „creierea de venituri noi pentru comune“, e în strânsă legătură cu bugetul comunei. Și după-ce alcătuirea bugetului, coincide cu sărbătorile Crăciunului, aveam perfectă dreptate când spuneam că, în mijlocul veseliei generale ne bucurăm și noi, nui vorbă, dar cu grija în sân, căci alcătuirea bugetului ne face destule nopți nedurmite. Și cum nu, când ți-se cere ca din nimic, să faci ceva și încă așa ca să-ți ajungă un an de zile.

Ce este bugetul? Bugetul, d-lor, este baza Statului și a națiunii. Aș putea să-mi închipui, bunăoară, barză fără cioc, dar națiune fără buget, nici de cum. Bugetul e ca aierul. Scoți aierul din țară și toate viețuitoarele se prăpădesc. Fără buget e întuneric adânc și pustietate fără margini. Numai acolo unde este buget cântă pasărilor, umbrește pădurea și se coc poamele în ramuri. Viața ar fi o anarhie. Să știi că te scoli dimineața și te culci seara, în afară de cadrele bugetului, viața nu ar prezenta nici un interes. În sfârșit, bugetul acopere tot. Nu cunosc lucru mai frumos ca bugetul, care și întreg și împărțit, și în proiect și definitiv și cu escedente și deficitar, rămâne tot buget. Dacă desparți bugetul vei avea bugete și dacă le reunești vei avea iarăși bugetul. Partea e identică totului și invers. Bugetul comunal se intercalează în bugetul județului, acesta în bugetul ministerului și cel din urmă în bugetul Statului, care e bugetul anului în curs. (T. Arghezi Bugetul).

Și după-ce am făcut această mică digresiune, pe care cred că nu mi-o veți lua în nume de rău, să ne reîntoarcem la chestiunea ce ne interesează: „Creierea de venituri noi pentru comună“.

Domnilor Colegi,

Marile evenimente prin care am trecut, războiul, apoi revoluția cu toate urmările ei, cascada tronurilor,

prăbușirea unor State și ivirea altora pe ruinele lor, dispariția unor forme de guvernământ, crezute veșnice, zguduirea economică, marea reformă socială — exproprierea — ca și marea reformă politică — votul universal — au schimbat din rădăcină fața lumii, dând societății forme noi, nebănuite. Alte nevoi bat la ușa vieții azi, alte nevoi cer împlinire.

Desvoltarea continuă a comunelor, dacă în actuala situație, mai putem vorbi de dezvoltare, reclamă cheltuieli tot mai sporite. De aceea chestiunea impozitelor și a taxelor comunale, este de o importanță capitală, căci numai prin ele putem face față cheltuielilor tot mai crescânde ale comunelor.

Legea unificării administrative și în special art. 51 pune în sarcina comunelor toate chestiunile de interes local, înșirate în nu mai puțin decât 20 aliniate, din căre unele, chiar și numai singuratic luate, constituie sarcini pe cari comuna abia le poate suporta. Intre aceste chestiuni sunt însă unele, cari nu pot fi privite ca fiind numai de interes local. De exemplu: ivirea unei epidemii într-o comună, e tot așa de importantă pentru stat, ca și pentru comună. Și atunci e cel puțin curios, să vină Statul și să ia toate venitele comunei, lăsându-i în schimb sarcina de a clădi spitale, azile, dispensarii, infirmerii etc.

Sau să luăm chestiunea culturală.

Art. 51 al. 1 și 8, din legea unificării administrative impune comunelor edificarea de școli primare, profesionale, în așa condițiuni ca să ajute la propășirea generală a țării, fără însă ca totodată să arate, să indice și cu ce să clădești și după-ce ai clădit, cu ce să întreții. Mi aduc aminte când mai anii trecuți să înființase un Tribunal în apropierea noastră, comunele au fost obligate a contribui la înzestrarea lui cu cele de lipsă totasemenea și la înființarea altor instituțiuni. Ce se mai spunem de întreținerea jandarmeriei și a percepțiilor fiscale? Iată dar că interesele locale se confundă cu ale Statului și dacă aceasta e așa atunci, fatal, Statul, trebuie să dea comunelor tot concursul, susținându-le materialmente, lăsând comunelor cât mai mult din veniturile sale, pentru înființarea și întreținerea acelor servicii, în al căror bun mers e interesat însuși Statul.

Domnilor Colegi,

Citind revistele noastre de specialitate, rămânem duși pe gânduri, căci nu vom citi altceva decât strigăte de durere. Comunele au ajuns într-o situație financiară insuportabilă, așa că de abia mai pot întreține cea-ce au clădit cu multă trudă. Ori încâtrău îți îndrepti privirile și cercetările, auzi aceleași tânguiri, constați aceleași nemulțumiri, vezi aceleași lipsuri și aceiași descurajare.

Comercianții se plâng că nu fac nici un fel de afaceri, industriașii își închid fabricile și atelierile sau concediază cu nemiluita pe muncitori, marile întreprinderi financiare își reduc activitatea în proporții consi-

derabile sau o suspendă cu desăvârșire, impozitele se încasează din ce în ce mai greu, exportul stagnează, căci cheltuielile de producere fiind foarte mari, exportatorii noștri nu pot susține în streinătate concurența produselor streine.

Domnilor Colegi,

Să nu fim înțeles greșit nici să nu fim considerat ca regionalist. Suntem pentru unificarea desăvârșită, în toate direcțiunile, dar această unificare să se facă cu multă grijă, cu cunoașterea temeinică a tuturor împrejurărilor, fără grabă, fără zguduiri, luându-se cea-ce a fost bun în vechile legiuiri, căci e bine a învăța chiar și dela dușmani, după cum foarte bine spune colegul D. Abrudan, în revista „Administrația Română“ numărul 6 — 1924.

La noi în Ardeal, în temeiul legii comunale, art. XXII din 1886, consiliul comunal, stabilea deodată cu bugetul comunal și procentul aruncului comunal, după impozitul Statului. Acest arunc sau impozit suplimentar era proporțional cu capacitatea fiecăruia, fiind impuse toate obiectele capabile de a aduce vre-un venit: pământ, case, industrie, comerț etc. Aruncul comunal, satisfăcea toate cerințele unei comune, în afară că fiecare locuitor suporta sarcinile în proporție cu veniturile sale, așa că nu era unul mai îngreunat decât altul, toți contribuiau la sarcinile comunei în măsura câștigului, bogatul mai mult, săracul mai puțin.

Grație acestor aruncuri comunale, sau impozite suplimentare, comunele au luat o dezvoltare frumoasă, clădind edificii publice, susținând instituțiuni culturale, ajungând astfel la o situație relativ înfloritoare.

Legea pentru unificarea contribuțiilor directe, din anul 1923, cu art. 74, dispune că: „nici un fel de zecimi, sau alte dări suplimentare, afară de cele de față nu pot fi înființate asupra impozitelor stabilite prin această lege sau asupra veniturilor supuse acestor impozite, în folosul nici unei instituțiuni publice“, iar art. 119 e și mai categoric: „dela data punerii în aplicare a legii de față, sunt și rămân abrogate toate legile, regulamentele și ori-ce alte dispozițiuni relative la vechile contribuțiuni directe, corespunzătoare celor de față și accesoriilor lor, cum și cele referitoare la constatarea acestor impozite, precum și următoarele:

c) În Ardeal, Banat, Maramurăș și Crișana: Darea pe pământ, ambele impozite pe clădiri, pe câștig de toate clasele, pe venit, pe avere, pe beneficiul celor obligați la publicarea bilanțului, pe tantieme, pe dobânzi și rentă, pe câștigurile de război, pe câștiguri din loterii, pe beneficiul de exploatarea minelor“, iar ca nu cumva vre-un consiliu comunal, în dorința de a găsi mijloace materiale grație cărora să poată întreține cel puțin, viața comunelor, același articol al. g) hotărăște în general: „Pentru noile teritorii, rămân desființate, ori-ce alte impozite corespunzătoare celor de mai sus, ori-care le-ar fi denumirea și în folosul ori cărei insti-

tujiuni ar fi înființate“.

Așa dar nici un fel de dare suplimentară nu va putea înființată de nici o comună asupra nici unui obiect lovit de unul din impozitele directe către Stat. Cu alte cuvinte i s'a luat și ultima resursă de venituri, iar ca o slabă mângâiere, în locul impozitelor suplimentare de mai sus s'au înființat în favorul comunelor, așa numitele „Cote adiționale“. Și am văzut și vedem că aceste „Cote adiționale“ nici pe departe nu sunt în stare a acoperi sarcinile impuse comunelor. De exemplu comuna mea pe anul 1927, a primit cote adiționale suma de lei: 31.787 bani 91, iar cheltuielile ordinare prevăzute în bugetul aceluiași an, se ridică la suma de lei 402.700. Aceste cifre cred, că ne arată icoana limpede a situației în care se află comunele noastre. Că ce veți fi făcând dv. în comunele lipsite de pădure și pășune, numai dv. veți ști.

Și atunci aceasta fiind situația reală a lucrurilor. la strigătul de desnădejde al comunelor, s-a căutat să se repare întru-câtva nedreptatea ce se făcuse comunelor prin legea pentru unificarea contribuțiilor directe, și în mai puțin de 2 luni, dela punerea în aplicare a acestei legi, s'a votat legea asupra maximului și contribuțiilor comunale din 26 Iunie 1923, pentru a se aduce o oare care ameliorare în finanțele comunelor, — după cum ne arată d-l I. D. Rădulescu, subdirector în min. de interne, în lucrarea sa „Noțiuni elementare despre veniturile comunelor. Și s'au pornit apoi comunele să alcătuiască tablouri despre obiectele supuse legii maximului, și s-au pus taxe fără nici o normă, numai și numai ca măcar în parte să se poată acoperi cheltuielile cari sporesc zi de zi.

S-a dovedit apoi că nici cu taxele nu ieșim la capăt, din contră confuzia și desorientarea e și mai mare. De abia 4—5 din aceste câteva taxe se potrivesc comunelor rurale. Rezultatul? Îl știm și-l vedem cu ochii Decăderea comunelor de o parte — căci sarcinile cresc zilnic, iar veniturile se limitează — de altă parte nemulțumirea latentă a contribuabililor, căci aceste taxe fiind puse uniform, apasă mai mult asupra săracului, decât a bogatului, după-ce ele nu au la bază proporția bunurilor ce le posedă contribuabilul. Aceiași taxă o plătește pentru paza de noapte, sau serviciul pompierilor și cel ce nu are ce-și teme de hoji sau de foc, ca și cel mai bogat din comună.

„Creiarea de venituri noi pentru comună?“

Dar au fost lovite cu taxe tot cea-ce poate să aibă omul așa, că poate în afară de aier, nimic n-a rămas neimpus.

Domnilor Colegi,

Art. 108. din Constituțiune, spune: „Instituțiunile județene și comunale sunt regulate de legi. Aceste legi vor avea de bază descentralizarea administrativă“. Deci nu mai incăpe indoială că în urma acestei descentralizări, sarcinile comunei vor crește tot mai mult.

Legiuitorul prevăzând aceasta, s'a îngrijit ca în legea unificării administrative să se ocupe și de creiarea de venituri noi pentru acoperirea cheltuielilor. Căci iată ce ne spune art. 387 al legii pentru unificarea administrativă: „Ministerul de finanțe în înțelegere cu cel de interne, vor stabili datele și modul în cari se vor face diferitele modificări privitoare la stabilirea mijloacelor financiare ale comunelor și județelor, necesitatea de aplicarea legii de față“, iar art. 385 al aceleiași legi prevede că: „Nici o subvențiune nu se va mai da de comune și județe Statului, care însă se va îngriji să pună la dispoziție acestora sumele pentru serviciile și salariile funcționarilor, cari din centrali devin județeni sau comunali, până ce prin legi speciale se va atribui comunelor și județelor veniturile impozitelor cu caracter local“. Din cuprinsul acestor articole reiese în mod clar următoarele:

a) Că legiuitorul recunoaște că aplicarea Legii Administrative, (necesită pentru comune și județe, mijloace financiare mai mari decât în trecut,

b) Că a preconizat ca aceste mijloace să fie procurate atribuindu-se prin legi speciale, veniturile impozitelor cu caracter local,

c) Că până la intrarea în vigoare a unor astfel de Legi, Statul urmează a se îngriji să pună la dispoziția comunelor și județelor fonduri pentru acoperirea acelor cheltuieli, cari au trecut dela Stat în sarcina lor,

d) Că modificările privitoare la stabilirea mijloacelor financiare necesitate de aplicarea Legii Administrative, se vor face la datele și modul ce se vor stabili de comun acord de Ministerele de Finanțe și Interne. (D. Tomescu, insp. gl. Admin.: Legea maximului taxelor comunale, față de dispozițiunile Legii de U. A. — articol publicat în „România Administrativă, No. 5/1927“).

Așa dar Statul va trebui să cedeze o parte din veniturile sale comunelor, sau să rein ființeze vechile aruncuri comunale, ca ele să poată face față nevoilor lor tot mai crescânde, Statul fiind obligat să pună la dispoziția comunelor și județelor sumele necesare, pentru serviciile cari din centrale devin județene, și comunale și nu comunele să fie obligate a subvenționa serviciile Statului.

Prin faptul că Statul ar ceda comunelor impozitul agricol și cel pe clădiri, nu ar suferi prea mult, căci comunele ar ajunge din nou la venite îndestulătoare și deci n-ar mai recurge la sprijinul Statului, iar mulțimea taxelor-cel puțin în comunele rurale să se șteargă, ca unele ce sunt și nepotrivite, îngreunând fără nici un rost serviciul, și producând și nemulțumiri între oameni. Mă ve-ți întreba: Dar Statul? Statul, pe lângă celelalte impozite ar mai încassa și veniturile provenite din întreprinderile de interes general, de ez. C. F. R. P. T. T. R. M. S. Navigațiunea fluvială Română, Serviciul Maritim Român, vămile, export-import, atelierile speciale ale Armatei, ca pulberăria și pirotechnia, cu

toate anexele lor, apoi veniturile din diferitele întreprinderi cu caracter comercial, ca de ez. exploatarea bunurilor miniere și metalurgice, stațiunile balneare, exploatarea de păduri, pescării, abatoare etc. căci nesecate sunt resursele de venit ale Statului.

Și de aceia „Legiuitorul din 1925, — după cum ne spune Dl. P. C. Modelea, dir. gl. al Ad-ției județene, într'un articol publicat în Rom. Admin. No. 11/1927 — și-a dat perfect seama și județele comunele, afară de foarte mici excepțiuni, sunt așa de reduse la venituri, încât nu mai pot face față nevoilor lor gospodărești

Că nu numai că nu sunt în stare să mai suporte cheltuielile cari prin natura lor prevesc Statul, dar nu sunt capabile de nici un progres, și cere ca prin legi speciale, să se atrebuie comunelor și județelor, veniturile impozitelor cu caracter local, (impozitele pe proprietățile agricole, pe proprietățile clădite, etc.) ca astfel comunele, nu numai să-și acopere nevoile de strictă administrare, dar să poată creia și întreține instituțiuni folositoare și să poată ajuta și impulsiona viața economică“.

Toarcla, 5. Decemvrie 1927.

Ioan Fătu
notar,

Biouroul populației în comunele rurale.

O constatarea și o propunere.

Una din legile care a întâmpinat și întâmpină dificultăți în aplicarea ei, este și Legea asupra controlului străinilor, controlul unora din stabilimentele publice și pentru înființarea unui biourou al populației, cum și Regulamentul asupra Cap. III, al acestei legi, care tratează despre „Biroul populației“.

Deși regulamentul, a intrat în vigoare încă dela 24. III. 1921, totuși nici până astăzi, aceste biourouri, nu au luat ființă uniform la toate comunele depe întinsul țării, ba chiar la unele comune nici nu este vorba de un asemenea biourou.

În anul 1923, Notarii presați de ordinele superioare, au căutat să facă un început de muncă, în ceiace privește înființarea lor, dar nu a durat mult, întrucât nimeni nu s'a interesat de mersul acestor biourouri, mai ales că la Prefecturile de județ nu ființează, Biouroul Central, vizat de art. 12 al. III. din regulament, s'au dacă au luat ființă, nu s'a văzut nici o activitate în control.

Chiar și fără acest control, Notarul — Șeful biouroului populației, în comuna rurală — ar fi dus la bun sfârșit înființarea acestor biourouri, dacă nu s'ar fi isbit și s'ar lovi și acum de imposibilitatea de fapt a punerii în aplicare a menționatului regulament

Lăsând la o parte comunele urbane, unde populația deasă și eterogenă impune un amănunțel control și un organ special, constatările mele vor privi numai comunele rurale.

Într'o comună rurală, un Notar al datoriei — își cunoaște toți locuitorii și deci foarte ușor observă așezarea unui străin de localitate — fie temporar, fie definitiv — în comuna sa.

Este necesar ținerea registrului No. 1 pre-

cum și a indexului alfabetic Md. No. 10 și aceasta se poate face. Piedica se întâlnește în eliberarea obligatorie a Buletinelor de înscriere la biouroul populației Md. 2 înlocuite prin buletinul format carnet, prevăzut de I. D N 4001 din 4 Aug. 1923. Taxa unui buletin fiind 10 lei plus timbru 5 lei fiscal și 0.50 statistic. îi revine unei familii să plătească pentru 6 membrii, 93 lei.

Și de unde ia acești bani, o femeie care trăește aproape din generozitatea altora? De unde va lua cei 15.50 lei, un moșneag de 80 ani, care a orbit de mult și trăește la vreo fiică, văduvă de război și ea?

Nu vor avea banii necesari să-și ridice buletinele de înscriere, și Notarul chemat să aplice legea, urmează să supună judecății. Iată-l deci pe Notar cuprins de frământări sufletești. Deoparte legea care-i ordonă să i-se aplice dispozițiunile; iar de altă parte, moșneagul sau femeia, care din lipsă de bani nu și-a ridicat buletinele. Să aplice legea? Blestemele celor nenorociți la va auzi zilnic depe buzele lor nevinovate! Să nu-i supună judecății? Cum rămâne cu legea! Iată deci situația penibilă a notarului. El trăește în mijlocul sătenilor și le cunoaște durerile

Când un sătean nu-și leagă câinele — căci așa zice legea — de sigur că arată rea voință și notarul nu va șovăi un moment pentru al supune judecății. Cu biouroul populației însă, am văzut cum stau lucrurile. Ceva și mai mult, că din Buletinul format carnet, se vede că posesorii lor sunt obligați a se prezenta anual la viză, pentru care vor plăti o taxă Această viză nu este arătată nici în lege, nici în regulament.

Legiuitorul, prin înființarea biouroului popu-

lației, a urmărit, ținerea unui control eficace a tuturor persoanelor ce lucuiesc pe teritoriul Țării, deci dar departe de gândul, ca prin taxa de 10 lei, să se creieze venit comunelor, căci și întreținerea lor reclamă cheltueli.

Știut este, că la sate, avem oameni și aproape totalitatea sexului femeesc, care nu cunosc decât hotarele satului, unde s'au născut și trăesc. Zilnic mi se pune întrebarea de câte o babă bătrână: „La ce-mi folosește mie hârtia asta pentru care am plătit 15.50 lei?”

Astfel fiind situația biuroului populației în comuna rurală, voi face o propunere, fără pretențiunea de a crede că este cea mai bună, dar totuși care să ne dispenseze de blestemul celor nevoiași și imposibilitatea de fapt a punerii în aplicare a regulamentului referitor. Și anume:

Ținta legiuitorului, fiind ținerea unui control, să se impună ținerea regulată a registrului No.

1, unde să se înscrie toate persoanele ce domiciliază în comună; cum și registrul index alfabetic No. 10.

Celor ce pleacă din comună, să li se libereze copie după partida din Registrul No. 1 precum și un certificat de schimbare de domiciliu.

Buletinul de înscriere la biurul populației să se libereze numai persoanelor care părăsesc comuna pentru diferite afaceri și să li se încaseze o taxa mai mare pentru ca Biur. populației să se poată întreține.

Identitatea celor ce se prezintă Justiției pentru autentificarea diferitelor acte, să se stabilească tot cu aceste buletine.

În definitiv, buletine de înscriere la biur. populației să se elibereze numai aceluia, care au nevoie să-și stabilească identitatea în afară de comuna unde domiciliază.

G. D. notar

Notarul minge de fotbal.

Notarul ambulant.

Muncit de năcazuri familiare, și griji întru îndeplinirea serviciului ce ocupă, acest pion al organizației vieții Statului, de multeori lipsit de cele mai modeste mijloace de traiu și hrană sufletească, rustificat aproape de mediul în care a ajuns. i-și ia bordeiul și pleacă.

— „Unde pleci?” — îl întreabă cei ce-l cunosc.

— „Unde?... Unde! — nici eu nu știu!” — răspunde el rușinat, — dar mândru, de faptele sale nevinovate.

— Dar trebuie să plec — continuă el, încă tot rușinat, — și aceasta o fac pentru voi, pe cari v'am servit atâta vreme, dar cari nu a-ți făcut la alegeri așa cum eu v'am spus — nu a-ți votat cu guvernul. Pentru aceasta a Voastră faptă trebuie să sufer eu.

Și pleacă d-l notar, cu gânduri la alte vremuri mai bune.

Și ce are să facă? Ordinul nu se discută.

Obiceiul politicianismului nu cunoaște grație... milă, el este orbit de interesele lui. — Uneori întru atingerea acestora dispozează contrar legilor.

„Am zis, așa să fie!” „Basta!” este porunca șefului de partid.

Și campania electorală curge la ordine și dispoziții, date de „șef”, înaintea cărora toți se

pleacă — chiar și legea. — Vorba țaranului: „Legea are nas de ceară...” Și legea electorală se sucește de Domni mai mult. Iar cel ce nu se conformează acelei sucituri, trebuie se plece.

Așa și notarul. Ne putând face destul celor ordonate — căci țaranul azi face și el cum i-i vine, — trebuie să plece pribegind mai departe, (transferat fiind) unde apoi se așează, ca nu peste mult să fie transferat mai departe. Căci e destul să începi plecarea și pe dată a-i devenit așa de mobil. de nu te mai poți opri nici odată.

— „Cunoști geografia țării?” —

— „Cum nu, căci am cutrierat-o în lung și larg”.

Iacă un bine și cu transferările. Ori aceasta este doar scopul lor, că să cunoști relieful țării?

Aceasta este situația notarului — și în special al notarului Ardelean — al aceluia notar, care pe vremuri prin atribuțiile sale, avea o autoritate așa de masivă, care nu se sfărma nici în fața politicianismului.

Lepra politicianismului, de azi acoperind acea autoritate, lovește ilegal și din greu în situația așa de grea a notarului.

Dacă ești notar, trebuie să fii politician de frunte, — altfel nu vei putea exista.

Trebuie să te arunci în spurcatul puvoiu al politicei, dacă nu vrei să fii aruncat și improșcat ca o minge de fotbal pe arena acestei țări.

Și oare ținând seamă din moment în moment, de această atitudine ce trebuie se o ai, vei putea conștiincios să-ți implinești misiunea? Nu! — Căci azi ești aci, mâine în alt loc, nu ești stabil. Te legeni, ca frunza în vânt; la o mică adiere cazi, ca să nu te mai scoli nici odată.

Și oare la bătrânețe nu trebuie să te gândești? Fiind așa de mobil, cred că baremi la bătrânețe te vei opri, însă atunci cu mari regretre vei constata, că ai trăit o viață, în care n'ai agonisit nimic nici pentru trup indestul, — d'apoi pentru suflet. — Și vei exclama: „Am trăit o viață, moartă“.

Ce să faci? — așa-i sistemul.

I. Ladiu
notar.

Notarii Vechiului Regat și agenții de notari.

Se observă că dela data de 9. Ianuarie 1928, de când cele două organizații ale notarilor din țară au făcut mult dorita fuziune și până acuma, nu se vorbește despre agenții de notari din vechiul regat mai nimic.

Aceasta chestiune fiind de o mare importanță trebuie neapărat dusă în discuția primei adunări generale ce va avea loc.

Intrucât este știut că asemenea notari s'au mai numit și după punerea în aplicare a legii unificării administrative, care lege a scos din rândurile notarilor pe cei despre care este vorba, închizându-le poarta, prin care treceau, definitiv.

La art. 368. aceasta lege zice în toată puterea cuvântului: până la organizarea învățământului pentru pregătirea profesională administrativă și până se va obține numărul suficient de absolvenți, se vor mai putea numi notari la vacanțe în următoarea ordine de preferință: 1. Licențiați în drept, 2. Științe de stat, 3. Absolvenții școalelor de notari din Făgăraș, Lugoj și Arad, 4. Absolvenții școalelor de notari din vechiul regat.

Toți candidații înainte de numire trebuie se treacă examenul de capacitate prevăzut de statutul funcționarilor.

În ultimul articol 400. zice: Toate dispozițiunile din legi, regulamente, sau ori-care alte din tot cuprinsul țării, contrarii legii de față, sunt și rămân abrogate. Aceste dispozițiuni de a se mai numi notari după cum arăt mai sus, fără ca să îndeplinească condițiunile art. 368 suscitată, trebuie să dispară, iar cei numiți după punerea în aplicare a legii unificării administrative și care nu îndeplinesc condițiunile cerute de această lege să fie lăsați în disponibilitate, rămânând astfel ca un notar să funcționeze la două comune unde vor fi asemenea cazuri.

Prin aceasta dispozițiune Statul ar câștiga, făcându-se astfel o economie de câteva sute de mii lei în visteria țării, din care cu o modestă sumă s-ar putea da o diurnă notarilor acelora, care funcționează (girează) la două sau mai multe comune, scăpând totodată și corpul notarilor din vechiul regat de bănuială, că sunt amestecați ca grâul cu neghina, cum s-a discutat în adunarea generală dela 5 Decembrie 1927 a reuniunii notarilor din jud. Severin.

Aceasta discuție a făcut rane adânci în sufletele noastre și aceasta lovitură dată în preajma fuziunii ce urma a lua ființă, am suferit-o numai pentru „agenții de notari“ căci în rândul notarilor din vechiul regat, sunt elemente care prin munca lor au adus mare cinste acestei branșe sau categorii de funcționari, așa cum sunt ei cu o pregătire mult mai ușoară ca a notarilor din Transilvania.

Printre notarii vechiului regat sunt însă mulți și dintre aceea, care au adus necinste corpului notarial, prin faptul, că s-au mulțumit a fi notari și a nutri idea, că o va târî așa și că va fi ținut în slujbă de d-l X ca și cel cu drepturile câștigate și că cutare notar nu a mai fost la școală și este și el tot notar.

Apoi legea unificării administrative nu zice așa și nici statutul funcționarilor, care prevestise pe d-l X notarul agent de astăzi, să ia măsurile necesare mai din vreme, căci D-zeu a zis: cine are urechi de auzit, să audă.

Așa dar clarificarea situației dintre notarul diplomat sau cu vechime al vechiului regat și agentul de notar, se impune de mare urgență.

Notarul cu drepturile câștigate prin meritul muncii sale nu poate fi tot una cu notarul agent, în cece privește atribuțiunile, nu poate fi una și aceeași în salar, nu este logic și drept că agentul de notar și notarul, ambii fiind din

aceiași comună, agentul de notar să fie preferat a face serviciu la aceea comună, iar notarul să bată drumul zi și noapte până la altă comună și agentul care n-a sacrificat nimic, să șadă nebătut de vânturi în comună, care ar putea fi ocupată de cel cu drepturi.

Din cele arătate mai sus reiese deci în aceste cazuri, că drepturile noastre sunt bârfite de niște elemente dubioase, pe când ele ar trebui să fie baza și temelia. Din contră în soarta noastră

dictează împrejurarea, dictează protejarea în fine dictează nedreptatea, care este intronată aici cu străjnicie.

Oare ne vom putea obține să nu strigăm cu toți cei apăsați de aceasta: detronați nedreptatea? Nu.

Vom striga cu toții și strigăm, că situația dintre cele două categorii de notari să fie schimbată și clarificată.

G. M.

notar Mehedinți.

Mai multă grijă

pentru buna funcționare a serviciilor comunale rurale.

Tardiva imprimare și trimitere a registrelor.

Registrelor de stare civilă, cât și cele de contabilitate comunală, se tipăresc de Imprimeria Statului și după textele respective de lege urmează să fie distribuite prin prefecturi, chiar mai înainte de finele anului, primăriilor, ca acestea să poată dispune de ele cu începere dela 1 Ianuarie.

Întârzieri mai mici au avut loc și în alți ani. Anul trecut 1927 s'a marcat printr'o extraordinară întârziere, care a întrecut ori ce închipuire.

Însăși registrelor de stare civilă, de așa mare importanță, ale căror acte trebuiesc înscrise imediat ce sunt declarate și nu pot deloc a rămâne neînscrise fără sancțiuni pentru ofițerul de stare civilă, s'au trimis prin luna Februarie.

Registrelor de contabilitate comunală însă au început să fie trimise abia prin luna Mai. Dar și atunci incomplete și încă într'o ordine inversă a necesității acestor registre.

Astfel s'a trimis întâi registru jurnal de casă, de partizi venituri și cheltueli, ordonanțe de plată, dar primul registru imperios necesar și pentru încasări și pentru operațiuni, — chitanțierul — s'a trimis abia luna următoare așa că, și registrelor trimise mai înainte a trebuit să rămâne albe până la sosirea acestuia.

Nu știu, dar cred că aceasta soartă n'a avut-o numai județul Gorjiu, unde notarii au fost însărcinați cu serviciul de casier, ci și altele, căci în definitiv prefectura a făcut din timp intervențiuni pentru trimiterea registrelor, pe care le-a repetat mereu.

Nu s'ar putea însă contesta de nimeni că funcționarea serviciilor respective n'a avut desul de mult de suferit din pricina trimiterei așa

de târzie — aproape la jumătatea anului — a acestor registre.

E aproape jumătatea luni Februarie și registrelor de contabilitate comunală n'au sosit. Și nu e de mirare că ceea ce a fost anul trecut să se repete și anul acesta. Imprimeria are poate altă grijă, care primează; comunele rurale pot să aștepte.

Bugetul urma să fie votat de consiliu până la 1 Decembrie.

Dar bugetul care se imprimă tot de Imprimeria Statului, n'a sosit decât spre finele luni Ianuarie, la care dată primăriile, în urma ordinelor primite, trebuiesc să înainteze prefecturei câte un proiect de buget scris.

Toate acestea dovedesc o totală lipsă de grijă pentru buna și legala funcționare a serviciilor comunale rurale.

Imprimeria Statului trebuie să fie pusă în posibilitatea de a tipări aceste registre și imprimate la timp și a face fața tuturor cerințelor țării sau în caz contrar să se recurgă la tipografii particulare căci atât pentru respectul legilor ce conțin dispozițiuni categorice cu privire la datele când se procură aceste registre, cât și în interesul bunei funcționări a serviciilor comunale rurale, se impune ca aceste registre să fie tipărite, confecționate și distribuite primăriilor până la finele anului precedent.

Intrucât reg. de contabilitate ar putea să fie trimise, iar târziu, ar fi bine să ni se trimită înainte registrelor chitanțiere, ca să putem face încasări.

Em. N. Manta
notar.

Chemarea noastră.

În mersul de veacuri în lupta gigantică socială, Corpul nostru — în regat — s'a mai ridicat puțin prin câțiva notari meritoși care prin jefele de sine — prin lupta eroică a știut să susțină și să țină la înălțime cinstea și demnitatea corpului nostru, aducând raze de lumină pe terenul administrativ; ei fiind prea puțini față de greutățile ce ni se desfășoară — au căutat să mărească forțele noastre așa, în cât organizația noastră dela Joseni—Buzău a fuzionat cu Uniunea notarilor din Ardeal — care de asemenea aveau organizație mai solidă de cât a noastră și în adunarea generală ținută în zilele de 8 și 9 Ianuarie — la Arad — s'a ales consiliul de Administrație din ambele organizații fuzionate formând o organizație mare și puternică sub denumirea de: „Uniunea Generală a Notarilor Comunali și Cercuali din România“.

Aceasta organizație este chemată acum a se afirma în cadrul mecanismului social — în raport cu cele lalte clase. — Și pentru a se ridica organizația și corpul nostru la rangul meritat ne trebuie să avem — o unitate de idei, o solidaritate necondițională și o colaborare între noi.

Chemarea noastră este acum să arătăm domnilor conducători dela centru — că suntem un corp demn, care nu cerem de cât drepturile noastre pe care le merităm — față de munca ce nu a fost scoasă în evidență — și nu a fost recunoscută îndeajuns până acum.

Notarul în comuna rurală, este sufletul administrației comunale, fără de care nu poate funcționa cancelaria — este motorul care trimete, toate științele cerute legamente — în toate direcțiunile.

Corpul notarilor este stupul de albine lucrătoare care culege, primul nectar, din flori și l-l depune în edificiul aparatului administrativ, formând temelia lui.

De felul cum suntem recrutați, pregătiți retribuți și selecționați — depinde construcția și lucrarea ce facem — căci ce folos s'ar aduce — dacă etajele acestui edificiu al aparatului administrativ, vor fi perfecționate (funcționari dela centre) bine construite și organizate — dacă temelia de unde începe acest edificiu este subredă și alcătuită din elemente nepregătite, neselecționate și ne retribuie cum se cade pentru rolul lor (notarii).

Dacă facem o paralelă între notarul din Regat și ceilalți funcționari comunali (preot, învățător, picher, agent sanitar, moașe etc.) vom vedea că el a fost neglijat până acum că este cel mai împovărat în lucrări — conlucrând în toate ministerele pe când ceilalți funcționari, au un singur minister și multe avantaje (serbători, vacante, diurne etc.)

Că notarul este cel mai slab plătit cu un salariu de 2205 lei clasa I. — că el prin legea armonizării iarăși a fost nedreptățit — repartizându-i-se un spor

de 91 lei lunar cu 15—30 ani vechime — iar unui agent notar numit eri în serviciu de clasa II-a cu un salariu de 1971 lei îi dă un spor de 325 lei lunar echivalându-le salariul cu cei de clasa I-a și față de această nedreptate — ne întrebăm atunci?

Ce rost mai are clasarea? — vor mai avea dragostea notarii mai capabili să se distingă prin devotament, energie, pricepere și muncă în serviciu — sau se vor lăsa la voia soartei făcând serviciul la fel cu cei de clasa II-a.

Ori ce muncitori în țara aceasta, fie chiar la stăpân, câștigă atât cât muncește — ori ce lucrător din ori ce lucrare industrială, primește salariul potrivit numărului orelor de lucru — cel mai destoinic mai mult progresând odată cu progresul fabricii.

Stăpânul interesant de afaceri ca să dea un avânt și un indemn știe să stimuleze munca să aprecieze inteligența și munca fie cărui lucrător al său.

Numai notarul în arsenalul moral al sufletelor naționale din țară, ise cere muncă și răspundere multă și nu poate face atât cât ar trebui și cât l-ar împinge entuziasmul fiind că nu câștigă mai nimic — i-se bolnăvește inima gândindu-se la câte îi trebuie.

Dacă unii s'au gândit ai creia o soartă mai bună alții i-au distrus-o rămânând dar să muncească cât mai mult la primărie — pentru ca să câștige — mai puțin de cât cel care nu-i ajunge nici pentru întreținerea lui, dacă mai amintim de soție și copii — care de obicei sunt mulți și trebuie educați la o școală, apoi că și notarul să trăească în societate cu puțină deosebire, față de sătenii muncitorii — fiind organul educativ, moral și cultural.

Aruncându-ne privirile în jurul nostru, vedem fofotind, diverși cointeresați de afaceri — cu unele mai curate, altele mai murdare — cum aleargă dupe pripocseală, alții dupe fraude, numai betul notar la comuna rurală, care prin legea de unificare administrativă este oprit de a face vre un fel de comerț, serviciuri particulare, comptabili pe la bănci etc. a ramas să muncească cinstit și cu răspundere între cei patru pereți ai biroului, pentru ca să poată a-și câștiga o fărâ-mă de pâine — cum alții câștigă o pâine întreagă.

În fața acestora — iubii colegi — ne întrebăm : oare noi nu merităm un trai mai omenos?

Dar să ne întoarcem la subiect — am zis că ne trebuie o colaborare între noi.

Glasul nostru, dragi colegi — trebuie să răsune sincer, pe cale pașnică și ne îngădit — să facem o solidaritate între noi și o unitate de idei pășind pe calea emancipării noastre administrative și profesionale, numai atunci idealul nostru va triumfa și va merge pe drumul ce duce la orizontul unei zile mai bune.

Colaborarea între noi să o facem abonându-ne

toți la revistele noastre profesionale în special revista „Administrația Română”.

Al cărui abonament de 300 lei anual, din micul nostru salariu — să facem acest sacrificiu — căci nu-mai așa ne vom putea ajunge realizarea dorințelor.

Să nu mai stăm în nepăsare, căci cei care vor sta răsleți — vor ajunge rău — nu vor mai avea nici o considerație din partea colegilor și vor veni timpuri când ne vor cere concursul prin organizația ce avem la care îi vom răspunde cu același dispreț cu care ni-l dau acum.

Iubiți Colegi,

Nepăsarea ne destramă sufletele — le divide în euri personale — ea sapă cu putere în structura vieții noastre macinând armonia dintre noi și colegi.

Sunt atâtea cazuri de jignirea demnității notarului sunt atâtea suflete chinuite — pentru care nu s'a ridicat nici un glas — de către nici un coleg — aceasta pentru că felul nostru de recrutare în vechiul regat ne-a despărțit în cete — și ne-a destrămat ca suflet.

Umilul, modestul și neglijatul funcționar administrativ comunal din țara aceasta — dela care se așteaptă

descentralizarea prevăzută în legea de unificare administrativă.

Dragi Colegi,

Dacă colaborăm toți la o laltă, vom forma un corp solid revendicând mai repede și mai cu putere drepturile noastre și în care nu se vor mai strecura „tipuri” fără simțul răspunderii și al umanității sau chiar dacă sunt printre noi — vor trebui să plece — căci aceștia atacă legile și prestigiul notarului cu ușurința omului desinteresat, inconștient și nepătruns de scopuri mai înalte.

Din cauza acestora, care strecoară între noi în loc de colegialitate — discordie — ne depărtăm unii de alții — zi cu zi — măcinându-ne între noi — prin sfidări ce se aruncă de acei care se cred că au o situație, de cine știe ce ordin — uitând cu desăvârșire, că există în adevăr un fir de legătură între ei și cei mai mulți — uitând că tocmai această atitudine îi face mai capabili — atrofiindu-le nervul simțirii care trebuie să fie același la toți și va trebui să țină în veci legătura între toți membrii corpului nostru.

Dimitrie Comșa
notar.

Ordonanțe cu caracter administrativ.

INSTRUCȚIUNI pentru

Eliberarea biletelor de adeverirea proprietății, vânzării și sănătății animalelor.

(Urmare):

Numerotarea pentru toată țara, pentru anul în curs se va începe atât pentru categoria biletelor pentru animale mari cât și a celor mărunte. dela No. 1 pe serii de cifre, socotindu-se a 10.000 bilete pentru fiecare serie. De exemplu seria 1 No. 500.

Cotorul va cuprinde aceleași date ca și biletul, afară de rubricile de pe verso biletului.

Aceste bilete se trimit de către Imprimăria Sta- la prefecturi, municipii și comune urbane, la cererea acestor autorități, contra cost.

Art. 9. — Ministerul agriculturii și domeniilor, respective direcția generală zootehnică și sanitară fiind autoritatea care are în grija sa între altele și statistica de mișcarea populației animale și a produselor animale, va îngriji din vreme prin organele sale să aibă știință la Imprimăria Statului de numărul condicilor cu bilete de dovedirea proprietății, vânzării și sănătatea animalelor care urmează să fie tipărite pentru întreaga țară.

În acest scop medicul veterinar primar de județ din partea prefecturii, cu medicul veterinar al orașului de reședință din partea primăriei se intrunesc, stabilesc din vreme în cursul lunii Iulie al fiecărui an comenzile

de bilete pentru ambele categorii de animale (mari și mărunte), care trebuiesc să se tipărească pentru anul viitor la Imprimăria Statului.

Tabelele de condicile cu bilete necesare, se va comunica pentru comunele rurale, urbane și municipii, de medicii veterinari primari de județe la inspectoratele regionale zootehnice și sanitare veterinare cari după ce, se vor centraliza cerințele din întreaga regiune, vor înainta tabela ministerului.

Pentru aceste comenzi se va avea în vedere populația animală din raza comunelor urbane și rurale ale județului respectiv după arătările din tabela statistică, a serviciilor zootehnice asemenea activitatea economică a târgurilor, statistica de tăiere a animalelor în abatoare, exportul de animale din raza județului respectiv, inclusiv orașul și numărul condicilor de bilete întrebuintate în anul expirat.

Ministerul agriculturii, domeniilor — direcția generală zootehnică și sanitară veterinară după ce va cunoaște prin inspectoratele regionale numărul condicilor cu bilete cari trebuiesc pentru toată țara, va face aceasta cunoscut la Imprimăria Statului, care după tipărirea lor le va trimite la prefecturi și primării.

Art. 10. — Prefectul județului prin medicul veterinar primar respectiv, va ține la curent o tabelă de condicile ce primesc dela Imprimăria Statului cu arătarea comunelor ce au primit asemenea condici și cu

menționarea seriilor și numerelor de ordine pentru fiecare condică.

Această îndatorire o vor avea și primăriile orașelor cu sau fără municipiu prin medicul veterinar primar al orașului sau în lipsă prin medicul veterinar al urbei respective.

Art. 11. — Biletele de adevărea proprietății, vânzării și sănătății animalelor, se eliberează numai de primăriile comunelor rurale orașelor cu sau fără municipiu de unde sunt animalele.

Operațiunea se va face de un funcționar anume destinat cu manipolarea acestor bilete.

Acest funcționar împreună cu primarul sau delegatul, poartă răspunderea acestor acte pe cari le semnează la liberare.

Intre funcționarii cari pot avea asemenea însărcinări, poate să fie și agentul supraveghetor de animale, care are reședința în comuna respectivă, ca unul care este la curent cu mișcarea populațiunii animală și cu starea lor sanitară.

Asemenea bilete nu se vor elibera de poliție; comisarul abatorului este oprit de a face transcrieri de adevărea proprietății, vânzării și sănătății animalelor ce se aduc la tăiere.

Dosarele cu biletele vitelor tăiate, se vor păstra după ce prealabil vor fi anulate, timp de 5 ani la direcția abatorului, sau în lipsă de abator în comunele rurale, la primăriile respective.

D-nii medici veterinari directori de abatoare, sunt obligați a supraveghea cu toată strictețea aplicarea acestor măsuri.

Art. 12. — Numai primăriile unde s'au vândut animalele arătate în bilete fac transcrierea adevărei (viza) proprietății pe numele noului proprietar.

Biletele eliberate în țări străine care însoțesc animalele importate, au aceeași valabilitate ca și biletele din țară, dar proprietarul unor asemenea animale când urmează a se transporta cu ele în altă localitate, la târguri, expozițiuni, este dator a se prezenta la primăria respectivă pentru a se aplica pe biletul ce însoțesc animalele importate, timbrele legale.

Art. 13. — Primăriile sunt datoare să aibă întotdeauna condici cu bilete în număr suficient, cari se vor păstra în casse de fier a comunei ca actele de valoare, fiind cu desăvârșire oprit a elibera certificate manuscrise timbrate în locul biletului imprimat.

Împrumutarea de condici cu asemenea bilete dela o primărie la alta este absolut interzis; asemenea utilizarea de bilete pentru o altă categorie de animale cât pentru aceea pentru care sunt destinate.

Este interzisă eliberarea de bilete în târgurile de animale de către primăriile din alte comune, cari vin în acest scop în raza târgului, să elibereze pentru locuitorii din comunele respective asemenea acte.

Art. 14. — Funcționarul care manipulează eiibe-

rarea biletelor de adevărea proprietății, vânzării și sănătății animalelor, este dator, ca împreună cu primarul sau delegatul său, să se asigure, că animalele pentru cari se cere bilete sunt proprietatea acelor cari solicită asemenea acte.

Pentru animalele din crescătorie proprie, adevărea dreptului de proprietate se face printr'un proces-verbal cu număr de înregistrare, semnat înaintea primarului de două persoane de încredere, cari rămân responsabile de afirmarea făcută.

pentru animalele cumpărate, adevărea proprietății se face prin biletele vechi transcrise pe numele celui care le prezintă.

Art. 15. — Intr'un bilet nu se pot înscrie mai multe animale mari (boi, cai, bivoli, catări, măgari) se pot înscrie vacă cu vițel și iapă cu mânză (până la etatea de 6 luni).

Pentru animalele mărunte: oi, capre, porci, miei, purcei și iezi, biletul se poate elibera trecându-se grupe până la 25 oi, capre și 10 porci.

Miele și iezi în grupe până la 100, iar purcei în grupe până la 50.

În caz de transport cu C. F. R. se poate trece într'un singur bilet numărul de animale mărunte cari încap într'un vagon.

Semnamentele acestor animale vor fi trecute pe coluri, sex, etate și diferite alte semne.

Plata timbrului fiscal pentru grupe de animale mărunte se dovedește prin lipirea primului timbru la locul liber din colțul stâng al biletului, iar restul aplicându-se pe verso la rubrica rezemată în acest scop. (a. c.).

Art. 16. — Pentru fiecare bilet fiind tipărită și afirmarea că animalele arătate în acest act sunt sănătoase, și că comuna nu este nici o boală transmisibilă la specia respectivă, funcționarul care manipulează aceste bilete și primul sau delegatul său trebuie să se convingă dacă afirmațiunile ce fac sunt adevărate.

Art. 17. — Când animalul sau animalele dintr'un bilet s'au vândut unei singure persoane, adevărea dreptului de proprietate se face chiar pe bilet, pe locul indicat după ce s'a notat seria și numărul său într'un registru special, de adevărea proprietății (anexat No. 2).

Art. 18. — Animalele însoțite cu bilete prevăzute în art. 17 nu se pot transporta în altă localitate decât la domiciliul declarat de cumpărător, unde este obligat a le declara la oficiul primăriei, pentru a fi trecute în registrul cadastru sau în cel de catagrafia animalelor.

Art. 10. — Dacă dintre animalele mărunte înscrise într'un bilet se vînde numai o parte, pentru cele vândute se eliberează un bilet sau mai multe bilete noi după numărul cumpărător, iar biletul din care sau scăzut aceste animale vândute se dă proprietarului pentru a-i

servi ca bilet de adevărită, vânzării și sănătății pentru animalele rămase nevândute, cu următoarea notificare pe verso la rubrica respectivă a (2-a).

Din animalele arătate în acest bilet sau vândut un număr de capete locuitoru^{lul}_{lor} , din comun^a_{ele} , Județ^{ul}_{ele} , eliberându-li-se bitet^{ul}_{ele} din seria cu No. , comuna , județul , Data ,

Primar, Manipulant,

Această notificare se trece și în registrul de adevărită, în comuna unde s'a făcut vânzarea (anexa No. 2).

Art. 20. — Dacă s'au vândut toate animalele unei singure persoane atunci schimbarea adevărită se certifică pe dosul biletului în forma următoare, tot la rubrica No. 2.

Animalele arătate în acest bilet le-a cumparat locuitorul din Comuna județul , Data

Primar,

Manipulant,

Notificarea aceasta se trece asemenea în registrul de adevărită în comuna unde s'a făcut vânzarea (anexa No. 2).

Art. 21. — Biletul de vite ca act de adevărită este valabil un an.

După expirarea acestui termen când proprietarul voiește a vinde animalul, al da ca danie, zestre etc., acest bilet îi servește numai spre a i se elibera în baza lui alt bilet nou pe numele său și al înscrie apoi pe numele celui cărui la vâneut sau la dat ca zestre,

Art. 22. — Ca certificat, de sănătate, biletul este valabil numai 10 zile dela data eliberării, ziua eliberării socotinduse în acest 10 zile. Dacă deci posesorul unui bilet valabil ca adevărită de proprietate, dar care ca certificat de sănătate este mai vechi de 10 zile, voiește a transporta în altă localitate animalele înscrie în acest bilet (la târg, expoziție etc.) în acest caz este dator a se prezinta la primăria unde locuiește și unde se găsesc animalele, cerând verbal prelungirea valabilității certificării de sănătate a animalelor.

Această prelungire este valabilă tot 10 zile și operația se repetă la nevoie atât timp cât biletul este valabil ca act de adevărită. Cauza privitoare la prelungire se înscrie pe verso biletului lui la rubrica respectivă (No. 1), ea trebuie să arate și locul de destinație și scopul pentru care se transportă animalul (vânzarea etc.)

Această notificare se face după cum urmează pe rubrica I-a din dosul biletului.

Valabilitatea certificatului de sănătate se prelungește cu 10 zile, cu destanția în comuna pentru

Data comuna

Primar,

Manipulant,

Art. 23. — Dacă pe dosul biletului nu mai este loc suficient pentru notările în rubricile respective în acest scop se va lipi o foaie curată la marginea inferioară a biletului fără a se acoperi nimic din textul existent.

Art. 24. — Animalele însoțite cu biletele de adevărită, vânzării și sănătății nu se pot transporta decât în localitatea care este trecută în bilet ca loc de destinație, ori înapoi la domiciliul lor de origină unde s'a eliberat biletul.

Dacă certificatul de sănătate este valabil și proprietarul voiește a transporta animalele în altă localitate decât aceea trecută pe bilet ca loc de destinație, el trebuie să se prezinte la primăria de origină pentru preschimbarea, notificarea această făcându-se tot la rubrica I-a după verso biletului, astfel:

Locul de destinație s'a preschimbato pentru comuna, jud.

Schimbarea destinației se va nota și pe cotorul biletului respectiv.

Art. 25. — Certificarea sănătății animalelor precum și prelungirea acestor certificate sunt scutite de timbre.

Art. 26. — Biletele de adevărită și sănătății animalelor trebuie să fie scrise curat și citeț.

Art. 27. — Autoritățile comunale sunt datoare cu ocazia ținerii târgurilor să aibă totdeauna personal suficient pentru adevărită de proprietate, următor vânzării ce se fac în târguri.

Art. 28. — Pentru purceii sugaci, miei, iezii, cari se vând în aceeaș comună gospodăriilor particulare, pentru tăiere, nu este obligator biletul de adevărită și sănătății.

Art. 29. — Corecturile din greșeală, biletului de adevărită, vânzării și sănătății, trebuie să fie certificate, că sunt din oficiu făcute scriindu-se și aplicându-se sigilul pentru aceasta arătare.

Art. 30. — Pierderea biletului de adevărită se declară la primăria care a liberat biletul. Aceasta va aduce cazul la cunoștința prefecturii (serviciul zootehnic și sanitar veterinar) arătând totdeauna datele privitoare la biletele pierdute (numărul, data numele proprietarului, descrierea animalelor, etc.), cerându-se anularea prin publicarea în »Monitorul Oficial« al județului sau în lipsă la »Monitorul Oficial« al Statului, în conștința proprietarului. Dacă pierderea este dovedită și dreptul de proprietate neîndoelnic, prefectura va dispune ca primăria să elibereze în termen de 30 zile dela publicarea în Monitor un duplicat al biletului pierdut.

Art. 31. — Când armata cumpără animale trebuie să le ia cu bilete de adevărea proprietății și când îmbarcă vite cornute trebuie să aibă biletul de adevărea proprietății și certificarea sănătății.

Art. 32. — Medicii veterinari primari de județe și orașe, cei de circumscripție rurală și urbană, inspectorii generali din direcțiunea zootehnică și sanitară veterinară, prefecții, primarii, pretorii sunt datori a controla la fiecare ocazie administrarea biletelor de adevărea proprietății, vânzării și sănătății animalelor, dând instrucțiuni și semnalând abaterile.

La această inspecțiune se va controla procedarea autorităților comunale în operația eliberării acestor bilete, întreținerea catagrafiei și a cadastrului animalelor precum și admiterea la tăiere a vitelor din punct de vedere al proprietății.

Art. 33. — În afară de taxa timbrelor fiscale nici o altă taxă nu se va percepe la eliberarea biletelor de adevărea proprietății și sănătății animalelor decât pe baza unei legi, afară de costul biletului.

Este strict oprit ca proprietarii locurilor de târg sau arendașii de târguri anuale sau săptămânale să impune locuitorilor alte taxe sau suprataxe, decât cele aprobate de autoritatea în drept.

Art. 34. — Biletele de adevărea proprietății, vânzării și sănătății animalelor fiind acte publice, ele sunt considerate ca false când se introduc anumite date în scopul de a eluda adevărul, și autorii acestor falsuri se vor pedepsi conform codului penal.

Se vor considera între altele ca false aceste bilete în următoarele cazuri și deci autorii vor fi pasibili de pedepsele prevăzute în codul penal:

a) Când se afirmă de proprietari și martori că animalele sunt din prăsiță și când de fapt au fost cumpărate fără acte;

b) când se folosește un bilet rămas de la vre-un animal mort, cu semnalmentele unui animal viu;

c) Când se declară nume false de tranzacțiile comerciale cu ocaziunea vânzării de animale pentru a rătați autoritățile în urmărire, când animalul a fost cu

vicii redibitorii;

d) Când singur proprietarul își reînnoiește confirmarea certificării de sănătatea animalului, sau când schimbă locul de destinație;

e) Când se introduc date false în biletele de proprietate, vânzare și sănătatea animalelor, în scopul de a eluda măsurile de combaterea boalelor epizootice, arătând că nu este boală în localitatea de origină sau că are altă origină decât comuna cu boală.

Art. 35. — Vor fi pedepsiți ca contravenienți în conformitate cu art. 71 din legea pentru modificarea art. 37, 66, 67, 71, 72, 76 și 78 din legea de poliție sanitară veterinară publicată în Monitorul Oficial No. 5 din 6 Iunie 1926, toți acei cari vor fi cumpărat, vândut sau transportat animale fără bilete sau cu bilete în neregulă și cari în fine vor fi contravenit, sub orice altă formă prezentului regulament.

În caz de recidivă pedeapsa se va dubla.

Art. 36. — Funcționarii însărcinați cu eliberarea biletelor vor fi chemați la răspundere pe cale disciplinară, pentru toate abaterile dela această decizie în caz contrariu dacă nu sunt funcționari publici și numai însărcinați cu acest oficiu, pe răspunderea primarului se vor aplica pedepsele conform art. precedent.

Art. 37. — Abaterile dela această decizie se vor constata de către organele în drept, printr'un proces-verbal, iar amenziile se vor pronunța în prima instanță de direcția generală a serviciului zootehnic și sanitar veterinar sau de delegații săi anume destinați prin decizie ministerială.

Dreptul de apel și întreaga procedură va fi aceea prevăzută de art. 65 din legea de poliție sanitară veterinară.

Amenziile rezultate se vor încasa în folosul Camerei agricole (secția zootehnică) a județului respectiv.

Art. II. D-l director general al serviciului zootehnic și sanitar veterinar este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Dată la 30 Decembrie 1927.

p. ministru **N. Ottescu.**

No. 128.135/21.021.

PUBLICAȚIUNI

Impegat posedând diplomă și cunoscând la perfecție limba oficială scris și verbal având și practică în Agendele Administrative caut post la un notariat.

Ofertele pe adresa:

Gheorghică Iov. Gheorghinescu
Com. Bălvănești, jud. Mehedinți.

Publicațiune de concurs.

Primăria comunei Archita publică concurs pentru ocuparea postului de secretar la aceasta primărie.

Cererile scrise de mâna proprie prevăzute cu actele menționate în art. 7 a regulamentului pentru aplicarea statului funcționarilor publice se vor înainta acestei primării până la data de 20 Martie 1928.

Retribuțiunea Lei 1500 lunar.

Primăria comunală.

Un tânăr inteligent cu 6 cl. de liceu, vărsat în agendele notariale, vorbește și scrie limba română, germană și maghiară, caută un post la un notariat.

Rotschild Ernő

la notariatul Vișeu de jos, jud. Maramureș.

Anunț!

Român, inteligent, absolvent alor 4 clase medii, în etate 23 ani, secretar notarial, având o praxă distinsă în toate agendele notariale și comunale (administrative) de 5 ani, capabil de a conduce ori ce birou notarial, caut post la un notariat comunal sau cercual.

Posed limba statului, maghiară și franceză.

Adresa: **Păușan Grigorie**
secretar notarial Săg, jud. Sălaj, p. u. Crasna.

Primăria orașului Toplița.

No. 3331/1928.

Concurs.

Publicăm concurs pentru ocuparea următoarelor posturi devenite vacante la aceasta Primărie pe ziua de 1. Aprilie 1928.

a) un post de șefcontabil (șef de biou) 850 lei salar de bază.

b) un post de econom orășenesc (șef de biou) 850 Lei salar de bază.

c) un post de subșef de biou, cu depline cunoștințe în agendele de stare civilă, tutelă, cauzele militare, 650 Lei salar de bază.

d) un post de impiegat, 500 Lei salar de bază.

e) un post de agent, 350 Lei salar de bază.

Concurenții trebuie să fie români disciplinați și să nu fie alcoolști.

Vor fi preferiți absolvenții în drept, notarii diplomați, și absolvenții școlilor sup. comerciale.

Cererile însoțite de actele prevăzute în Statutul func. publ. se vor înainta acestei primării imediat.

Toplița, la 9. Februarie 1928.

Primar: Șeful serviciilor, Primnotar:

Sabin Popescu.

A. Petru Boțian.

Concurs.

În conformitate cu dispozițiunile a Art. 78 din regulamentul pentru aplicarea Legii Statutului funcționarilor publice deschidem concurs pentru împlinirea postului de secretar al primăriei Stamora română, Berini și Cerna cu retribuțiunile prevăzute în bugetul anului curent.

Reflecții vor înainta cererile legal timbrate și însoțite de documentele prescrise în art. 7 din regulamentul pentru aplicarea Legii Statutului Funcționarilor publici, cel mai târziu până la 31 Martie 1928 adresate primăriei comunale Stamora română, Berini și Cerna.

Cererile sosite după expirarea concursului nu se vor lua în considerare.

Stamora Română, la 25 Februarie 1928

Notar cerc.

Publicațiune.

La notariatul Almașul-mare, plasa Marghita, jud. Bihor, poșta Balc, este vacant locul de secretar de notar. Leafa e asigurată în bugetul comunei. Toți, cari doresc a ocupa acest post, sunt invitați a-și înainta cererea însoțită de actele necesare, susnumitului notariat. Locul devenit vacant se poate ocupa imediat.

Notariatul.

Scriitor de notar cu (trei) ani de servicii, posed limba română, germană, engleză și maghiară atât în verbal cât și scris, caut un post. Adresa: Teleser Sama Turulung (Turtrebes) jud. Sătmar.

Subsemnatul doresc a ocupa un post de secretar comunal în Ardeal sau Banat, condiții avantajoase; adresa Tiron I. Bazarab cand. de notar comuna Vaidei p. Orăștie.

Publicațiune.

Notariatul cercual Toarela (aparține comuna Gherdeal) jud. Făgăraș, caută un scriitor, necăsătorit sau practicant de notar, cu ceva praxă în agendele administrative.

Salarul și retribuțiunile sunt cele prevăzute în buget, apoi locuință luminat și încălzit, iar din venitele laterale după invoială.

Notar.

Publicațiune.

La notariatul Târnova plasa Recița județul Caraș se caută un scriitor deplin vărsat în agendele notariale cunoscând perfect limba statului.

Salar lunar 2500 lei și locuința în natură; postul se poate ocupa imediat.

Notar.

Caută post subnotar căsătorit fără copii, care e capabil de a conduce o cancelaria notarială singur, posedă limba statului, maghiară și germană — postul ar putea ocupa imediat:

Adresa Arner Bernat, Albești-Bistriței poșta Sărățel jud. Năsăud.

Concurs :

La notariatul Sărăzani (16 km. dela Lugoj), deschidem concurs pe postul de impiegat, care se poate complecta numai de o persoană cu diploma de notar, sânguincioasă și pe deplin vărsată în agendele notariale, știind conduce notariatul, — având nădejdea de a-și asigura viitorul.

Retribuțiunile sale sunt 2000 Lei lunar, 25% din veniturile laterale și, afară de spălat, viftul întreg și locuința.

Sărăzani, la 23. Ian. 1928.

Maurițiu Gal
notar cercual

Un impiegat, maghiar (tost subnotar) caută post la un notariat ca scriitor; cunoaște limba română și maghiară. În Administrația comunală română are praxă de 8 ani.

Adrsa: David Antonie
Livadia de câmp, p. u. Pui, jud. Hunedoara.